

11MAMY LS 2019/2020

Cvičení č. 3: 1. 4. 2020

Shrnutí úvodu do Matlabu. Dynamické systémy.

Jan Přikryl

1. dubna 2020

Modelování dynamických systémů v Matlabu.

Obsah

1. Úvod do Matlabu

- a) Repete základních rysů Matlabu podle návodu „Úvod do ...“
- b) Cykly. Podmínky.
- c) Zpracování vektoru a matice
- d) Cykly, iterace

1 Matlab – základní operace

Matlab jako kalkulačka, význam proměnné `ans`, ukládání výsledků do proměnných, základní početní operace (+,-,*,/) například:

```
>> 1320 / 63
>> ans =
    20.9524
>> a = 1 + 1;
>> a = a + 1
>> a =
     3
```

Zadávání vektorů:

```
>> u = [1 2 3 4 5] % vycet prvku
```

```
>> x = 1:5 % notace s dvojtečkou
>> x =
     1     2     3     4     5
>> y = 0:pi/4:pi
>> y =
     0.0000     0.7854     1.5708     2.3562     3.1416
```

Řádkový a sloupcový vektor:

```
>> x = [0.0:0.1:0.5]';
>> y = exp(-x).*cos(x);
>> [x y]
>> ans =
     0     1.0000
     0.1000     0.9003
     0.2000     0.8024
     0.3000     0.7077
     0.4000     0.6174
     0.5000     0.5323
```

Čtení a zapisování prvků vektoru:

```
>> u = [1 3 5 7];
>> x = u(2)
x =
     3
```

Zadávání matice výčtem prvků, indexování řádků a sloupců. Operace typu násobení matic, sčítání matic, násobení vektorů, atp. Více příkladů, řešených i neřešených, studenti najdou v dokumentu „Jemný úvod do Matlabu a Simulinku“, který je dostupný na stránkách předmětu v podkladech pro první cvičení. Seznámit se s těmito příklady měli za domácí úkol.

2 Matlab – základní funkce

Matlab má v současné době několik stovek interních funkcí. Mezi ty nejdůležitější (a na cvičeních nejpoužívanější) patří:

Obecné funkce

help on-line nápověda
who seznam proměnných
size dimenze matice
length délka vektoru
 $\wedge C$ ukončení výpočtu
chdir změna adresáře
save uložení proměnné do souboru
load načtení proměnné ze souboru
clear de-alokace proměnných

Matematické funkce

Goniometrické a ostatní matematické funkce jsou definovány stejně jako v matematice (např. `sin`, `cos`, `sqrt`, `exp`).

Ostatní funkce

clc vymaže obrazovku
echo zobrazí komentář
plot grafický výstup
eye(m) jednotková matice (m,m)
ones(m,n) matice (m,n) jedniček
zeros(m,n) nulová matice (m,n)
rand(m,n) matice (m,n) náhodných čísel
roots výpočet vlastních čísel

3 Grafické možnosti

Základní příkazy:

<code>figure</code>	obrázek
<code>plot</code>	graf
<code>legend</code>	legenda grafu
<code>title</code>	titulek grafu
<code>xlabel, ylabel</code>	popisky os
<code>xlim, ylim</code>	limity os
<code>subplot(m,n,p)</code>	podobrázek

Úkol 1. Nakreslete do jednoho obrázku graf funkce

$$y = t \cdot e^{-\frac{1}{2}t}.$$

Řešení:

```
t = [0:0.1:5];  
y = t.*exp(0.5*t);  
figure(1);  
plot(t,y);  
title('Obrazek funkce v Matlabu');  
xlabel('t');  
ylabel('f(t)');
```


Úkol 2. Nakreslete do jednoho obrázku graf funkcí

$$y = f_1(t) = \frac{1}{4}t,$$

$$y = f_2(t) = e^{-\frac{1}{2}t},$$

$$y = f_3(t) = f_1(t) \cdot f_2(t) = \frac{1}{4}t \cdot e^{-\frac{1}{2}t}.$$

Řešení:

```
t = [0:0.1:5];  
y1 = 0.25*t;  
y2 = exp(0.5*t);  
y3 = y1 .* y2;  
figure(2);  
plot(t,y1,t,y2,t,y3);  
title('Obrazek tri funkci v Matlabu');  
xlabel('t');  
ylabel('y');  
legend('f_1(t)', 'f_2(t)', 'f_3(t)');
```


4 Zobrazení signálu

Zmínit zvuk jako soubor harmonických signálů, skládání harmonických.

Úkol 3. Složit dvě frekvence dohromady, zobrazit pomocí `subplot()` a přehrát pomocí `sound()`. Přidat šum, zobrazit a přehrát.

Řešení:

```
t = [0:0.001:0.25];
s1 = sin(2*pi*50*t);
s2 = sin(2*pi*120*t);
s = s1 + s2;
%s = s + 2*randn(size(t));
figure(1)
subplot(1,3,1), plot(t,s1);
subplot(1,3,2), plot(t,s2);
subplot(1,3,3), plot(t,s);
```

5 Maticový zápis časově posunutých dat

Diferenční rovnice je rovnice, generující posloupnosti, například na základě diskrétně změřených data (časové řady). Hodnota n -tého členu posloupnosti se spočte z několika předchozích členů, je to obdoba diferenciální rovnice. Diferenčními rovnicemi popisujeme chování diskrétních systémů.

Na příkladu dat z mýtných bran si ale napřed ukážeme, jak si do matice uložit časově posunutá data tak, abychom diferencní rovnici

$$y[n] = ax[n - 1] + bx[n - 2] + cx[n - 3]$$

převodli na

$$y[n] = ax_1[n] + bx_2[n] + cx_3[n].$$

Data si lze stáhnout z <http://zolotarev.fd.cvut.cz/static/mamy/count0187.mat>.

<code>for i=1:len(x) ... end</code>	cyklus
<code>while x1-x2 < eps ... end</code>	cyklus
<code>if x1<x2 ... else ... end</code>	rozhodovací blok
<code>function [y1,y2]=fce(x1,x2) ... end</code>	funkce v .m souboru fce.m

Tabulka 1: Základní řídicí konstrukce Matlabu

Úkol 4. Načtěte data o počtu vozidel na mýtné bráně 187 ze souboru count0187.mat. Uložte je do matice o pěti sloupcích tak, aby v jednom řádku byly uvedeny hodnoty za posledních pět minut (znamená to, že řádky pro 1, 2, 3 a 4 minutu vynecháte, protože nemáte dostatečně stará data).

Řešení:

```
% toto vyrobi promennou 'count0187',
% ta je ale mozna jeste ve formatu struktury a ma
% polozky jako 'count0187.count', 'count0182.speed'
% a podobne
load('count0187.mat')
% data obsahuji celkem 1440 minut
% o pet minut zpozdena
x4 = count0187(1:1440-4);
% o ctyri minuty zpozdena
x3 = count0187(2:1440-3);
% o tri minuty zpozdena
x2 = count0187(3:1440-2);
% o dve minuty zpozdena
x1 = count0187(4:1440-1);
% za minulou minutu
x0 = count0187(5:1440-0);
% a do matice s nimi
D = [ x0, x1, x2, x3, x4 ];
```

6 Základní řídicí konstrukce jazyka Matlab

Příkazy jsou v tabulce 1. Někteří by si je měli pamatovat z algoritmizace (14ADS a další kódy), jenže ten předmět nemají všichni a podle zpráv Michala Jeřábka z K614 toho studenti moc nastudovaného nemají.

U cyklů si prosím zapamatujte, že **for** používáme v případě, že předem víme, kolikrát chceme výpočet opakovat, zatímco **while** je vhodný cyklus pro iterativní výpočet, u něhož neznáme předem počet opakování.

Úkol 5. Třeba sčítání hodnot v poli. Jaký typ cyklu použijeme v případě, že je naším úkolem sečíst číselné hodnoty ve vektoru délky N prvků?

Řešení:

Máme předem daný počet opakování N , půjde o **for** cyklus. Ignorujeme to, že Matlab má příkaz `sum()`.

```
%% mysum.m
function s=mysum(v)
    n=length(v);
    s=0;
    for i=1:n
        s=s+v(i);
    end
end
```


Úkol 6. Mějme diferenční rovnici $y[n+1] = 1/2 y[n]$ s počáteční podmínkou $y[0] = 10$. Jaký typ cyklu použijeme v případě, že je naším úkolem najít takovou hodnotu n , pro niž je $y[n] < \varepsilon = 0,001$?

Řešení:

Nemáme předem daný počet opakování, víme, že nějaká hodnota $y[n]$ musí být nakonec menší, než dané ε , půjde proto o cyklus **while**.

Jak budou vypadat iterace? Asi takto:

$$\begin{aligned}y[0] &= 10 \\y[1] &= y[0]/2 = 5 \\y[2] &= y[1]/2 = 2.5 \\y[3] &= y[2]/2 = 1.25\end{aligned}$$

Zprogramovat to lze s pomocí jediné proměnné, $y = y/2$ (vlevo je nová hodnota y , vpravo stará, proto kdysi Niklaus Wirth zaváděl v Pascalu ono $:=$, aby bylo jasné, že jde o přiřazení a ne o rovnost . . . tohle sice máte umět z algoritmizace, ale nejsem si vůbec jist, že to většina studentů pobrala).

```
%% mylim.m
function y=mylim(eps)
    n=0
    y=10;
    while y>=eps
        y=y/2;
    end
end
```


Úkol 7 (Metoda půlení intervalu). Hledání kořene funkce základní iterční metodou – metodou bisekce (půlení intervalu, pokud nevíte, oč jde, koukněte třeba na https://cs.wikipedia.org/wiki/P%C5%AFlen%C3%AD_interval%C5%AF nebo Google). Jaký typ cyklu použijeme v případě, že je naším úkolem najít pravděpodobný kořen funkce $f(x) = x^2 + \sin x$ s chybou $\varepsilon \leq 0,001$?

Řešení:

Nemáme předem daný počet opakování, víme, že nějaký náš odhad chyby musí být nakonec menší, než dané ε , půjde proto o cyklus **while**. Ignorujeme to, že Matlab má knihovní funkci `fzero()`, která je obecnější a konverguje rychleji.

```
%% myfnc.m
function yy=myfnc(xx)
    yy=xx*xx+sin(xx)
end

%% myzero.m
function x0=myzero(eps)
    %% pocatecni uzavera ("bracket"), druhy koren je x0=0
    %% a,b,myfnc() by mely byt parametry, ale tady na to kasleme
    a = -1.0;
    b = -0.5;
    %% presnost odhadu je dana delkou uzavery
    while abs(a-b)>eps
        %% (a+b)/2 je numericky nestabilni, proto tato konstrukce
        m=a+(b-a)/2;
        %% fubkcni hodnota na jednom kraji a uprostred
        fa = myfnc(a);
        fm = myfnc(m);
        %% pokud je mezi a a m koren, maji fa a fm opacna znamenska
        if fa*fm < 0
            %% koren je mezi a a m, nahradime b
            b = m;
        else
            %% koren neni mezi a a m, je tedy mezi m a b
            a = m;
        end
    end
    %% posledni odhad korene je stred uzavery
    x0=a+(b-a)/2;
end
```


7 Klouzavý průměr

Naprogramovat funkci $y = \text{ravg}(x, w)$ kde x je vektor vstupních dat, w je šířka okna (počet průměrovaných hodnot) a y je výstup. Zobrazit x a y v grafu v různých barvách – y třeba červeně a tlustší čarou. K průměrování použít funkci `mean()`. Počáteční hodnoty pro $i < w$ replikovat. Jako vstup studenti použijí dopravní data, uložená v souboru <http://zolotarev.fd.cvut.cz/static/msap/data.mat>.

Funkce uložená v souboru `ravg.m` bude něco jako

```
function y = ravg ( x, w )
y = x;
for j = w:length(x)
    i = j-w+1;
    y(j) = mean(x(i:j));
end
```

a její vykreslení potom

```
>> clear all
>> load data.mat
>> y = ravg ( data, 10 );
>> plot(data);
>> hold on;
>> plot(y,'r','linewidth',2);
```

8 Hod férovou mincí

Simulace hodu férovou mincí s pravděpodobností panna-orel 50–50. Naprogramovat funkci `[s,p,o]=coin(n)` simulující n hodů mincí. Výstupem je vektor (řetězec) s obsahující symboly 'P' a 'O' a celá čísla p a o udávající, kolikrát padla panna a kolikrát orel.

Funkce bude něco jako

```
function [s,p,o] = coin(n)
s = char ( zeros ( 1, n ));
p = 0;
o = 0;
for i = 1:n
    r = rand();
    if r < 0.5
        s(i) = 'P';
        p = p + 1;
    else
```

```
s(i) = '0';  
o = o + 1;  
end  
end
```